

32001R0539

L 81/1

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

21.3.2001

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 539/2001

ze dne 15. března 2001,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2) písm. b) bod i) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 62 bodu 2) písm. b) Smlouvy má Rada přijmout vízové předpisy pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše tři měsíců a v této souvislosti je třeba stanovit seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, a třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Článek 61 uvádí tyto seznamy mezi doprovodnými opatřeními, která jsou bezprostředně spjata s volným pohybem osob v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) Toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* v souladu s protokolem, který jej začleňuje do rámce Evropské unie (dále jen „schengenský protokol“). Neovlivňuje závazky členských států vyplývající z *acquis*, jak je vymezeno v příloze A rozhodnutí 1999/435/ES ze dne 20. května 1999 o definici schengenského *acquis* za účelem určení právního základu všech ustanovení nebo rozhodnutí, jež tvoří *acquis*, v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o Evropské unii ⁽³⁾.

- (3) Toto nařízení rozvíjí tyto předpisy, ohledně kterých byla schválena bližší spolupráce podle schengenského protokolu a spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bod B rozhodnutí 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁴⁾.
- (4) Na základě článku 1 protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Irsko a Spojené království neúčastní přijetí tohoto nařízení. Proto, a aniž je dotčen článek 4 výše uvedeného protokolu, se toto nařízení nevztahuje na Irsko ani na Spojené království.
- (5) Určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, a těch, které jsou od ní osvobozeny, se řídí uváženým, pro každý případ zvlášť provedeným vyhodnocením rozmanitých kritérií, která souvisejí mimo jiné s nedovoleným přistěhovalectvím, veřejným pořádkem a bezpečností a s vnějšími vztahy Evropské unie s třetími zeměmi, přičemž je také brán zřetel na důsledky regionální spojitosti a vzájemnosti. Pro případ, že se některá z třetích zemí uvedených v příloze II tohoto nařízení rozhodne zavést pro příslušníky jednoho nebo více členských států vízovou povinnost, by měl být stanoven mechanismus Společenství, který by umožnil uplatnit zásadu vzájemnosti.
- (6) Protože dohoda o Evropském hospodářském prostoru zajišťuje volný pohyb státních příslušníků Islandu, Lichtenštejnska a Norska, nejsou tyto země zahrnuty do seznamu v příloze II tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 177 E, 27. 6. 2000, s. 66.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 5. června 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (7) Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z mezinárodních dohod podepsaných členskými státy, a zejména Evropské dohody o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, měla by se rozhodnutí o vízové povinnosti nebo osvobození od vízové povinnosti, pokud jde o osoby bez státní příslušnosti a osoby s priznaným postavením uprchlíka, řídit podle třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady. Nicméně vzhledem k rozdílům ve vnitrostátních předpisech vztahujících se na osoby bez státní příslušnosti a osoby s priznaným postavením uprchlíka mohou členské státy rozhodnout, zda tyto skupiny osob podléhají vízové povinnosti, pokud třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, je třetí zemí, jejíž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni.
- (8) Ve zvláštních případech, kdy je odůvodněn zvláštní vízový režim, mohou členské státy osvobodit určité skupiny osob od vízové povinnosti nebo jim tuto povinnost uložit v souladu s mezinárodním veřejným právem nebo obyčejem.
- (9) Aby bylo zajištěno, že systém je spravován otevřeně a že dotyčné osoby jsou informovány, měly by členské státy sdělit ostatním členským státům a Komisi opatření, která byla přijata na základě tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by tyto údaje měly být také zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.
- (10) Podmínkami pro vstup na území členských států nebo pro udělení víza nejsou dotčena pravidla, kterými se v současné době řídí uznávání platnosti cestovních dokladů.
- (11) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy je pro zajištění řádného uplatňování společných vízových pravidel nezbytné a vhodné přijmout nařízení, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.
- (12) Toto nařízení zajišťuje plnou harmonizaci, pokud jde o třetí země, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států podléhají vízové povinnosti, a třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Nicméně osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky určitých třetích zemí, které jsou vyjmenovány v příloze II, vstoupí v platnost až později. Za tímto účelem přijme Rada pro každou z těchto zemí rozhodnutí na základě zpráv vypracovaných Komisí,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.
2. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2, jsou státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze II osvobozeni od povinnosti uvedené v odstavci 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí tři měsíce.
3. Státní příslušníci nových třetích zemí, které dříve byly částí zemí na seznámech v přílohách I a II, samostatně podléhají odstavcům 1 a 2, dokud Rada nerozhodne jinak postupem stanoveným v odpovídajících ustanoveních Smlouvy.
4. Zavedení vízové povinnosti pro státní příslušníky některého členského státu některou třetí zemí uvedenou na seznamu v příloze II je důvodem pro použití následujících opatření, aniž je dotčena případná dohoda, kterou se uděluje osvobození od vízové povinnosti, již Společenství s touto třetí zemí uzavřelo:
 - a) členský stát může Komisi a Radě písemně oznámit skutečnost, že třetí země zavedla vízovou povinnost;
 - b) v případě takového oznámení se povinnost členského státu podrobit státní příslušníky dotyčné třetí země vízové povinnosti zavádí prozatímně na 30 dní po oznámení, pokud Rada již předtím kvalifikovanou většinou nerozhodne jinak;
 - c) prozatímní zavedení vízové povinnosti bude dříve, než nabude účinku, zveřejněno Radou v *Úředním věstníku Evropských společenství*;
 - d) Komise prověří každou žádost Rady nebo členského státu, která má za cíl předložit Radě návrh na změnu příloh tohoto nařízení tak, aby dotyčná třetí země byla zahrnuta do přílohy I a vyškrtuta z přílohy II;
 - e) pokud dříve, než Rada přijme takovou změnu v přílohách tohoto nařízení, zruší třetí země své rozhodnutí zavést vízovou povinnost, dotyčný členský stát to neprodleně písemně oznámí Radě a Komisi;
 - f) toto oznámení bude zveřejněno Radou v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Prozatímní zavedení vízové povinnosti pro státní příslušníky dotyčné třetí země se zrušuje sedm dní po dni zveřejnění.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí oprávnění udělené členským státem nebo rozhodnutí přijaté členským státem, jež je vyžadováno pro vstup na jeho území za účelem

- zamýšleného pobytu v tomto členském státě nebo ve více členských státech, jehož celková délka nepřekročí tři měsíce,
- průjezdu přes území tohoto členského státu nebo více členských států, kromě tranzitu na letišti.

Článek 3

Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti:

- podléhají vízové povinnosti, pokud je třetí země, ve které mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, jednou ze třetích zemí uvedených v příloze I,
- mohou být osvobozeni od vízové povinnosti, pokud je třetí země, ve které mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, jednou ze třetích zemí uvedených v příloze II.

Článek 4

1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v čl. 1 odst. 1 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o

- a) držitele diplomatických pasů, služebních pasů a jiných úředních pasů;
- b) civilní vzdušnou a námořní posádku;
- c) leteckou posádku a obsluhu nouzových nebo záchranných letů a jiné pomocné síly v případě katastrofy nebo nehody;
- d) civilní posádku lodí plavících se v mezinárodních vodách;
- e) držitele propustky vydané pro své úředníky některou z mezinárodních mezivládních organizací.

2. Členský stát může osvobodit od vízové povinnosti žáka školy, který má státní příslušnost třetí země uvedené v příloze I, má pobyt ve třetí zemi uvedené v příloze II a cestuje v souvislosti se školním zájezdem jako člen skupiny žáků školy v doprovodu učitele uvedené školy.

3. Členský stát může učinit výjimky z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o osoby, které vykonávají během svého pobytu výdělečnou činnost.

Článek 5

1. Do deseti pracovních dnů od vstupu tohoto nařízení v platnost sdělí členské státy ostatním členským státům a Komisi opatření, která přijaly na základě čl. 3 druhé odrážky a článku 4. Všechny další změny těchto opatření se sdělí obdobným způsobem do pěti pracovních dnů.

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* pro informaci opatření sdělená na základě odstavce 1.

Článek 6

Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států v oblasti uznávání států a územních jednotek a cestovních pasů, cestovních dokladů a dokladů totožnosti vydávaných jejich orgány.

Článek 7

1. Nařízení Rady (ES) č. 574/1999⁽¹⁾ se nahrazuje tímto nařízením.

2. Konečné znění Společné konzulární instrukce (SKI) a Společné příručky (SP), jak vyplývá z rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 (SCH/Com-ex (99) 13), se mění takto:

1. Nadpis přílohy 1 části I SKI a přílohy 5 části I SP se nahrazuje tímto:

„Společný seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti ve všech členských státech, pro něž je závazné nařízení ES č. 539/2001“.

2. Seznam v příloze 1 části I SKI a v příloze 5 části I SP se nahrazuje seznamem v příloze I tohoto nařízení.

3. Nadpis přílohy 1 části II SKI a přílohy 5 části II SP se nahrazuje tímto:

„Společný seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou osvobozeni od vízové povinnosti ve všech členských státech, pro něž je závazné nařízení ES č. 539/2001“.

4. Seznam v příloze 1 části II SKI a příloze 5 části II SP se nahrazuje seznamem v příloze II tohoto nařízení.

5. Část III přílohy 1 SKI a část III přílohy 5 SP se zrušují.

3. Zrušují se rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 15. prosince 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) a ze dne 16. prosince 1998 (SCH/Com-ex (98) 53, rev. 2).

Článek 8

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Nicméně pro státní příslušníky země, která je v příloze II označena hvězdičkou, rozhodne o dni, od kterého se použije čl. 1 odst. 2, v souladu s čl. 67 odst. 3 Smlouvy Rada dodatečně na základě zprávy uvedené v následujícím pododstavci.

Za tímto účelem Komise požádá dotyčnou zemi, aby uvedla, jaké závazky ohledně nedovoleného přistěhovalectví a nedovoleného pobytu včetně navracení osob z dotyčné země nedovoleně pobývajících v členském státě zpět je připravena přijmout, a podá o tom zprávu Radě. Komise předloží Radě první zprávu spolu se všemi užitečnými doporučeními nejpozději do 30. června 2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 72, 18.3.1999, s. 2.

Dokud Rada nepřijme akt, který zahrnuje výše uvedené rozhodnutí, vztahuje se povinnost stanovená v čl. 1 odst. 1 na státní příslušníky dotyčné země. Články 2 až 6 tohoto nařízení se použijí v plném rozsahu.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 15. března 2001.

Za Radu

předsedkyně

M-I. KLINGVALL

PŘÍLOHA I

Společný seznam uvedený v čl. 1 odst. 1

1) STÁTY

Afghánistán	Irák
Albánie	Írán
Alžírsko	Jamajka
Angola	Jemen
Antigua a Barbuda	Jižní Afrika
Arménie	Jordánsko
Ázerbájdžán	Kambodža
Bahamy	Kamerun
Bahrajn	Kapverdy
Bangladéš	Katar
Barbados	Kazachstán
Belize	Keňa
Bělorusko	Kiribati
Benin	Kolumbie
Bhútán	Komory
Bosna a Hercegovina	Kongo
Botswana	Konžská demokratická republika
Burkina Faso	Kuba
Burundi	Kuvajt
Bývalá jugoslávská republika Makedonie	Kyrgyzstán
Čad	Laos
Čína	Lesotho
Dominika	Libanon
Dominikánská republika	Libérie
Džibutsko	Libye
Egypt	Madagaskar
Eritrea	Malawi
Etiopie	Maledivy
Fidži	Mali
Filipíny	Maroko
Gabon	Marshallovy ostrovy
Gambie	Mauricius
Ghana	Mauretánie
Grenada	Mikronésie
Gruzie	Moldavsko
Guayana	Mongolsko
Guinea	Mosambik
Guinea-Bissau	Myanmar
Haiti	Namibie
Indie	Nauru
Indonésie	Nepál

Niger	
Nigérie	ostrov
Omán	Svatý Vincenc a Grenadiny
Pákistán	Svazijsko
Palau	Svazová republika Jugoslávie (Srbsko a Černá Hora)
Papua-Nová Guinea	Sýrie
Peru	Šalamounovy ostrovy
Pobřeží slonoviny	Tádžikistán
Rovníková Guinea	Tanzanie
Rusko	Thajsko
Rwanda	Togo
Saúdská Arábie	Tonga
Senegal	Trinidad a Tobago
Severní Korea	Tunisko
Severní Mariany	Turecko
Seychely	Turkmenistán
Sierra Leone	Tuvalu
Somálsko	Uganda
Spojené arabské emiráty	Ukrajina
Srí Lanka	Uzbekistán
Středoafriická republika	Vanuatu
Súdán	Vietnam
Surinam	Zambie
Svatá Lucie	Západní Samoa
Svatý Kryštof a Nevis	Zimbabwe
Svatý Tomáš a Princův	

2) ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY JAKO STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

Palestinská samospráva

Tchaj-wan

Východní Timor

PŘÍLOHA I

SPOLEČNÝ SEZNAM UVEDENÝ V ČL. 1 ODS. 2

1) STÁTY

Andorra	Maďarsko
Argentina	Malajsie
Austrálie	Malta
Bolívie	Mexiko
Brazílie	Monako
Brunej	Nikaragua
Bulharsko	Nový Zéland
Česká republika	Panama
Ekvádor	Paraguay
Estonsko	Polsko
Guatemala	Rumunsko (*)
Honduras	Salvador
Chile	San Marino
Chorvatsko	Singapur
Izrael	Slovensko
Japonsko	Slovinsko
Jižní Korea	Spojené státy americké
Kanada	Švýcarsko
Kostarika	Uruguay
Kypr	Vatikán
Litva	Venezuela
Lotyšsko	

2) ZVLÁŠTNÍ SPRÁVNÍ JEDNOTKY ČÍNSKÉ LIDOVÉ REPUBLIKY

ZSJ Hongkong ⁽¹⁾ZSJ Macao ⁽²⁾

(1) Osvobození od vízové povinnosti platí pouze pro držitele pasu „Hong Kong Special Administrative Region“.

(2) Osvobození od vízové povinnosti platí pouze pro držitele pasu „Região Administrativa Especial de Macau“.

(*) Viz čl. 8 odst. 2.